

Bericht van Lolita vanuit Mexico - 22 maart 2025

Ik verontschuldigd mezelf dat ik zo lang niks meer heb gestuurd, en dat ik jullie nu pas antwoord. Ik heb het even drukjes gehad en ik wou jullie op mijn gemak kunnen antwoorden. Sorry hiervoor.

Ik zit nu al in mijn derde gezin, dus mijn tweede periode was heel kort eigenlijk, maar het was een beetje ingewikkeld voor school dus dat is eigenlijk de belangrijkste reden waarom ik nu al bij mijn derde familie zit.

In december heb ik een heel lange vakantie gehad van bijna twee maanden. Pas midden januari ben ik veranderd naar mijn tweede familie, dus heb ik heel mijn vakantie doorgebracht met mijn eerste familie. We hebben een paar reisjes gemaakt in Mexico wat ik heel leuk vind, ik ontdekte het land meer, ik ben twee keer voor 5 daagjes ongeveer naar het oosten gereisd, en ik was bij mensen die voelen als echte familie. Ik woonde bij mijn eerste familie vijf maanden met mijn papa Carlos, broer Carlos en zus Cecilia en nu woon ik bij de mama Rocio (ze zijn gescheiden) en mijn tante Monica, dus dat vind ik ook zo leuk aan mijn familie van nu, ik kende haar al van in het begin van het jaar en voel me ook echt heel goed bij haar.

Mijn eerste trip in de kerstvakantie was met mijn mama Rocio, mijn mama van nu, we gingen voor vijf daagjes naar Guadalajara waar haar familie woont. Daar hebben we samen kerst gevierd en uitstapjes gemaakt naar dorpjes in de buurt en Guadalajara zelf natuurlijk (Tequila en Tlaquepaque). Dit waren super gezellige dagen en super leuk om bij de hele familie te zijn, het is echt een heel warme, levendige en verwelkomde familie.

Mijn tweede trip in de vakantie was met mijn papa Carlos, broer Carlos en een vriendin van mij, we waren voor vier daagjes samen naar Puerto Vallarta gegaan. Dit was mijn eerste keer op een Mexicaans strand. Deze dagen waren echt genieten. Het was eigenlijk ook een beetje een afscheid van mijn eerste gezin want drie dagen daarna ben ik veranderd van gezin. Dus heb ik er ook extra van genoten van mijn laatste paar dagen met hen. Wat ik zo leuk vond aan deze familie is dat ik echt mezelf kan zijn bij hen, het voelt een beetje aan als men echte familie. Dus die eerste wissel voor mij was heel moeilijk, ik heb heel veel moeten wenen... ik mis ze nog steeds een beetje. Het leuke is dat ik ze nu nog terug zie, ik ben vrijdag bijvoorbeeld bij hen blijven slapen en mijn broer komt elke dag hier eten na school omdat hij mij komt ophalen van school. En voor de rest heb ik vooral met vrienden afgesproken in de vakantie.

In mijn tweede gezin was het heel hard wennen, het was heel anders natuurlijk, ook echt super lieve mensen maar het familie gevoel was gewoon niet zo als ik dat had met mijn eerste gezin en mijn gezin van nu. Maar ik ben ze wel heel dankbaar natuurlijk, zeker omdat ze mij heel snel in huis hebben genomen, want oorspronkelijk zou ik eerst bij een andere familie verblijven waar er met een andere uitwisselingsstudent veel problemen mee waren, omdat zij is moeten veranderen van gezin moest ik daar ook niet meer naartoe, dus ik zat even zonder tweede familie. We waren met 4, mijn mama Elvira, papa Miguel en ik had een baby broertje van 8 maanden, hij heet Alexander. Zo gaven ze hem een unieke naam in tegenstelling tot de in Mexico heel populaire jongensnaam Alejandro. Wat ik heel leuk vond aan deze familie was dat we elk weekend een nieuw dorpje/ stad gingen ontdekken, dus gingen we samen op citytrips, zelfs met mijn beste vrienden, zij kwamen soms met ons mee.

Ondertussen was school ook weer begonnen, ik zit op een privéschool, IPEFH Toluca, school begint hier al om 7 uur 's ochtends tot 15u15 ook op woensdag, heel anders dus dan in België. Stiekem mis ik mijn school in België in vergelijking met mijn Mexicaanse school. School in België is meer levendig, in België had ik veel meer vakken waar je je handen voor moest gebruiken terwijl hier is het bijna de hele dag aan je tafel zitten. Ook hier zit je voor een heel

lange tijd op school maar ik heb het gevoel dat er minder gebeurt dan in een Belgische school. Maar het probleem was dat mijn tweede gezin me nooit kon brengen of ophalen, en dat was niet zo handig voor mijn andere gezinnen want zij waren degenen die mij moesten brengen en ophalen. Dat is ook de reden waarom ik zo snel weer veranderd ben. Het was veel makkelijker voor mijn derde gezin als ik al bij hen was voor school, want ze waren zelf aan het denken om mij te veranderen van school. Uiteindelijk ben ik niet veranderd van school omdat ik nu bij mijn derde ben. Om eerlijk te zijn ben ik blij dat ik al gewisseld ben omdat ik mij gewoon meer thuis voel hier.

Ondertussen zit ik sinds twee maanden weer op school met een pauze van 3 weken. Want van 12 februari tot 3 maart had ik een trip met de andere uitwisselingsstudenten van mijn district. We reisden met de bus rond in het zuiden van Mexico zoals Cancun, Chiapas, Merida, Playa de Carmen, Veracruz, Valladolid en nog meer plaatsen en we zijn zelfs even gestopt in Guatemala. Al deze plaatsen kwamen precies uit een sprookjesverhaal. En in Merida hadden we een congres waar ik Jan heb gezien en de andere districten heb ontmoet. Het was leuk om hem terug te zien en om nog eens met een Vlaming te kunnen spreken. En hij had heel veel Belgische lekkernijen mee voor mij, na zoveel maanden kon ik weer eens België proeven. Deze drie weken waren een geweldige ervaring, ik heb zoveel nieuwe mooie plekken ontdekt in Mexico, het was zeker de mooiste en leukste reis van mijn leven, zelfs de lange busritten waren leuk. Ik heb de kans gehad om meer vrienden te maken en ik ben nog closer geworden met mijn vrienden die ik al had. Het voelde ook heel raar toen we terugkwamen in Toluca om de volgende ochtend alleen op te staan en niet opgejaagd te worden door onze organisatie. Het voelde heel raar om de

anderen niet meer elke dag te zien. Er was altijd veel energie en een goeie vibe die ik soms nog steeds een beetje mis.

Ondertussen is het al 3 weken geleden en zit ik 3 weken weer op school. Het was heel leuk om mijn schoolvrienden terug te zien na bijna een maand. En het is heel opvallend hoeveel kan veranderen in zo een korte tijd.

Morgen vertrek ik weer op reis met de uitwisselingsstudenten voor 9 dagen, waar ik natuurlijk ook super hard naar uitkijk. We gaan weer rondreizen maar meer in het midden van Mexico, we gaan naar steden zoals Queretaro en Guanajuato, dit wordt meer een cultuurtrip dan een sightseeing trip zoals de andere trip denk ik.

Na bijna 7 maanden versta ik heel veel Spaans, ik kan het ook spreken maar ik struggle wel nog soms en vooral met de tijden. Dus daar moet ik nog op oefenen. Maar mijn Spaans is in het algemeen wel goed.

Iets wat veranderd is aan mij is dat ik nu elke dag vlees eet terwijl ik in België eigenlijk vegetarisch ben. Ik vind dat niet echt zo erg omdat ik denk dat vegetariër zijn hier bijna onmogelijk is, er zijn zeker wel een paar vegetarische opties maar zo proef je de echte traditionele Mexicaanse keuken niet echt, soms ben ik wel wat picky met het vlees. En iets wat ik heb leren eten hier is pikant eten, in België at ik niks van pikantheid en kon ik er niet goed tegen, maar sinds ik hier ben kan ik alsmaar meer pikantheid verdragen. Wat ik wel wat minder vind is aan Mexico is dat ik mijn vrijheid een beetje verloren ben, als ik hier ergens naartoe wil met mijn vrienden moet ik overal naartoe gebracht worden, terwijl in België pakte ik gewoon mijn fiets en was ik weg. Ook iets heel raars is dat als ze iets willen van de winkel twee straten verder pakken ze de auto, ik vind dat heel raar want dat kan je heel gemakkelijk wandelen. Ik mis het om gewoon een snel wandelingetje te maken naar de winkel of in de buurt, het is hier natuurlijk wel wat onveiliger dan in België. Ik word er soms verdrietig van als ik denk aan mijn resterende tijd in Mexico, het is nog maar drie maandjes. Het is zot hoe snel de tijd vliegt, ik ben hier al zeven maanden maar het voelt aan als vier. Maar dat is een goed teken dat ik het hier heel goed stel. Ik wil heel graag voor altijd in Mexico blijven, maar aan de andere kant begin ik België ook een klein beetje te missen, nu zeker ook met het nieuwe seizoen van de Mol, ik kan dat jammer genoeg niet in Mexico kijken en dat is een jaarlijkse traditie met mijn broer en papa. Het zijn vooral onze tradities met mijn familie die ik mis.

Nog eens heel erg bedankt voor alles en nog eens wil ik mij verontschuldigen, ik ga er meer op letten dat ik jullie meer informeer.

Vriendelijke groetjes
Lolita Standaert